

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobců: **a) Přátelé přírody – Občanská společnost, IČO: 26638282,**
 se sídlem V Podhájí 217/35, 400 01 Ústí nad Labem,
 zastoupený JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph. D., advokátem,
 se sídlem Slavíkova 23, 120 00 Praha 2

b) CPI Park Žďárek, a. s., IČO: 27916669,
 se sídlem Vladislavova 1390/17, 110 00 Praha 1 – Nové Město,

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí,**
 se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10 – Vršovice,

za účasti osob zúčastněných na řízení:

- I. **Obec Libouchec,**
 se sídlem Libouchec 211, 403 35 Libouchec,
- II. **Zdravé Ústí, IČO: 27031713,**
 se sídlem Ostrčilova 9, 400 01 Ústí nad Labem,
- III. **Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, IČO: 67010041,**
 se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

v řízení o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2017, č. j. 2011/530/16, 76778/ENV/16,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 3. 2. 2017, č. j. 2011/530/16, 76778/ENV/16, se pro vady řízení **zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci a) náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci b) náhradu nákladů řízení ve výši 3 054 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobci se svými samostatnými žalobami domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2017, č. j. 2011/530/16, 76778/ENV/16, kterým byla zamítnuta jejich samostatná odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 8. 2016, č. j. 3057/ZPZ/2013/ZD-539-nove, jehož výrokem I. bylo rozhodnuto, že se nepovoluje výjimka ze zákazů chytat, rušit, zraňovat a usmrcovat jedince zvláště chráněného druhu střevlík zlatitý anebo sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jeho vývojová stadia nebo jím užívaná sídla, a výrokem II. bylo rozhodnuto o povolení výjimky ze zákazů chytat, rušit, zraňovat a usmrcovat jedince zvláště chráněných druhů: bramborníček hnědý, čolek obecný, chrástal polní, modrásek bahenní, modrásek očkovaný, mravenec, prskavec větší, skokan skřehotavý, strnad luční, svižník polní, ťuhýk obecný, zmije obecná, žluva hajní anebo sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat vývojová stadia těchto druhů nebo jimi užívaná sídla. Současně byly výrokem II. pro povolení výjimky stanoveny tyto podmínky:
 1. Veškeré přípravné a terénní práce při provádění kterékoliv části záměru (zejména skrývka či navážka zemin, výkopové práce) včetně kácení dřevin budou provedeny mimo období od 1. 3. do 31. 8. příslušného kalendářního roku. Na takto upraveném území či jeho části lze stavby provádět bez časového omezení.
 2. Žadatel smluvně zajistí prostřednictvím odborně způsobilé osoby – zoologa, odborný dohled nad dodržováním podmínek tohoto rozhodnutí a zákonných požadavků na ochranu zvláště chráněných druhů živočichů při provádění staveb. V rámci odborného dohledu bude monitorován aktuální výskyt zvláště chráněných druhů na staveništi a v bezprostředně ovlivněném okolí, budou prováděny záchranné odchyty a transfery ohrožených exemplářů a přijímána opatření k zamezení jejich přístupu na staveniště, za účelem minimalizace dopadů na zvláště chráněné druhy bude v případě potřeby operativně upravován harmonogram a organizace výstavby. O průběhu odborného dohledu a přijatých opatřeních budou vedeny záznamy ve stavebním deníku a na vyžádání budou předloženy orgánu ochrany přírody.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3. Skrývka zeminy a zemní práce budou prováděny od silnice směrem ke středu plochy a dále tak, aby dosud přítomní živočichové mohli před jejich postupem likvidované biotopy volně opouštět.
4. Na pozemcích ve vlastnictví žadatele p. č. „X“ a „X“ v k. ú. „X“ a p. č. „X“ a „X“ v k. ú. „X“ bude po celou dobu provozu kterékoliv části záměru zachován trvalý travní porost, jehož každoroční údržba bude zaměřena na podporu biotopů modrásků rodu *Phengaris*; jednou za dva roky bude prováděna mozaiková seč lištovou sekačkou s vyšším pokosem a s odklizem biomasy, vždy střídavě na jedné polovině výměry. V příslušném roce bude na každém pozemku, seč prováděna postupně po částech (pruzích) tak, aby jednotlivé zásahy byly pravidelně časově rozloženy v obdobích 1. 5. - 31. 5. a 15. 9. - 15. 10. Při každém zásahu budou šetřeny kvetoucí rostliny druhu **krvavec toten** (*Sanguisorba officinalis*). Na pozemcích nebudou aplikovány žádné chemické přípravky ani hnojiva. Realizace opatření bude zahájena v prvním roce následujícím po zahájení výstavby kterékoliv části záměru.
5. Stavební zábor a zemní práce se nesmí přiblížit k drážnímu tělesu na vzdálenost menší než 20 m.
6. Osvětlení zpevněných ploch při hranicích areálu bude provedeno pouze přízemními osvětlovacími tělesy, z vnější strany areálové hranice stíněnými; vnější stěny budov při obvodu areálu nebudou přímo osvětleny. Toto řešení areálového osvětlení bude u kterékoliv části záměru předmětem projektové dokumentace ke stavebnímu povolení.
7. Uvnitř areálu i na sousedních pozemcích ve vlastnictví žadatele bude po dobu výstavby a provozu kterékoliv části záměru opakovanou sečí a případně selektivní aplikací herbicidu na list soustavně potlačována expanze rákosu obecného a dřevin. Realizace opatření bude zahájena v prvním roce následujícím po zahájení výstavby kterékoliv části záměru.
8. Při výsadbě dřevin v rámci vegetačních úprav budou využity geograficky původní listnaté druhy; při zakládání trávníků budou použity travní směsi, které neobsahují meziploidní křížence a polyploidní kultivary.
13. Provedení retenční nádrže umožní rozvoj souvislého litorálu a biotopu obojživelníků alespoň na jedné třetině délky břehu, pokud to nebude bránit plnění její hlavní vodohospodářské funkce.
14. Výjimka se povoluje na dobu provádění a užívání staveb provedených v rámci jednotlivých částí záměru.
2. Žalobce b) se současně domáhal zrušení výroku I. prvostupňového rozhodnutí a zrušení podmínek číslo 4 a 7 ve výroku II. prvostupňového rozhodnutí.
3. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 15. 1. 2020, č. j. 15 A 56/2017-53, byla řízení o žalobách obou žalobců spojena ke společnému projednání.

Žaloba žalobce a)

4. Žalobce a) namítal, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, neboť výjimka z ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů byla vydána (respektive potvrzena), aniž by byly splněny zákonné podmínky pro její udělení zakotvené Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v ustanovení § 56 zákona č. 114 /1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „zákon o ochraně přírody“). Žalobce a) zdůraznil, že pro udělení výjimky na základě § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody musí být současně splněny tyto podmínky:

- a) jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody,
- b) neexistence jiného uspokojivého řešení,
- c) naléhavost důvodů převažujícího veřejného zájmu.

Splnění uvedených podmínek dle žalobce a) žadatel [žalobce b)] nedoložil, ani je doložit nemohl, neboť tyto zákonné podmínky nebyly v daném případě dle žalobce a) naplněny.

5. Žalobce a) trval na tom, že nebyla splněna podmínka spočívající v nezbytnosti převahy jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody. Zdůraznil, že rozhodnutí správních orgánů ani žádný konkrétní relevantní převažující veřejný zájem neuvádějí, když se omezují pouze na obecná a nepřezkoumatelná tvrzení. Dle žalobce a) správní orgán I. stupně uvedl k otázce převahy veřejného zájmu na realizaci záměru pouze to, že se záměrem je možno spojovat reálné veřejné „*přínosy v sociální a ekonomické oblasti*“. Tyto přínosy však nejsou v rozhodnutí správního orgánu I. stupně nijak kvantifikovány ani specifikovány. Žalobce a) zdůraznil, že veřejný zájem na realizaci stavby nelze dovodit pouze z toho, že se jedná o investici a že vytvoří pracovní místa, neboť to platí o každé podnikatelské stavbě, ale z konkrétních identifikovaných a kvantifikovaných přínosů dané stavby, a to v porovnání s jejími negativními dopady. To však nebylo v předmětných správních rozhodnutích provedeno. V tomto směru poukázal žalobce a) na sousední technologický park Nupharo, který měl být přínosem pro hospodářskou a sociální situaci v regionu, který však v důsledku nedostatečného zájmu potenciálních uživatelů nenaplnil svoji kapacitu a krachuje. Žalobce a) rovněž trval na tom, že za veřejný zájem na realizaci stavby nelze označit ani navýšení příjmu z daní, neboť to je až důsledek záměru, a nikoli skutečnost, která by mohla založit veřejný zájem na realizaci stavby. Dle žalobce a) tento nedostatek specifikace převažujícího veřejného zájmu pak neodstranil ani žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí. K poukazu žalovaného na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 7 A 141/2011 žalobce a) uvedl, že žalovaný pominul, že z daného rozsudku vyplývá, že pouhé konstatování vytvoření nových pracovních míst nevytváří samo o sobě veřejný zájem na realizaci dané stavby, ale je třeba zkoumat, zda například dojde k relevantnímu zvýšení zaměstnanosti v regionu, a to s přihlédnutím k tomu, zda toto zvýšení zaměstnanosti nelze realizovat nějakým jiným uspokojivým řešením. Žalobce a) trval na tom, že reálný přírůstek skutečně vytvořených pracovních míst činí u předmětného záměru podstatně méně, než je uváděno v podkladech předložených žadatelem [žalobcem b)].
6. Dále žalobce a) trval na tom, že ze strany správních orgánů nedošlo k řádné specifikaci a kvantifikaci veřejného zájmu na realizaci předmětné stavby, kvantifikaci míry narušení zájmu na ochraně přírody a krajiny a k řádnému porovnání těchto skutečností. Žalobce a) zdůraznil, že zájem na ochraně přírody a krajiny není dán jen zájmem na ochraně zvláště chráněných druhů živočichů, ale i jsou v něm zahrnuty i ostatní zájmy vyplývající z obecné ochrany živočichů a rostlin a z ochrany krajiny. Žalobce a) zdůraznil, že zamýšlená stavba narušuje zájmy na ochraně přírody krajiny zejména intenzivní urbanizací dosud nezastavěné krajiny, značným zábořem zemědělské půdy, narušením biotopů velkého množství nejen zvláště chráněných živočišných a rostlinných druhů, narušením krajinného rázu výstavbou velkého množství rozměrných hal, negativními vlivy dopravy

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v souvislosti s obsluhou navrhovaného areálu, negativním vlivem osvětlení areálu, změnou mikroklimatu daného území, negativními vlivy výstavby.

7. Žalobce a) zdůraznil, že předmětné území je dosud nezastavěnou, volnou a otevřenou krajinou. Přítomné liniové stavby pak jsou dle jeho názoru pouze dalším důvodem pro nezastavění území s poukazem na nutnost zachování prostupnosti krajiny pro živočichy a nutnost omezení narušování ekologicko-stabilizační funkce přírody a krajiny. Předmětná stavba je dle žalobce a) v rozporu s požadavky na ochranu krajinného rázu ve smyslu § 12 zákona o ochraně přírody. Žalobce a) rovněž poukázal na skutečnost, že předmětný záměr je v rozporu s cíli a úkoly územního plánování dle Politiky územního rozvoje a Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje, a to zejména ve vztahu k nutnosti využívat četné lokality v blízkém okolí dotčené předchozím průmyslovým či komerčním využitím. Při posouzení významu veřejného zájmu na realizaci záměru je dle žalobce a) vždy nutné posoudit i případné negativní dopady zájmu na jiné aspekty veřejného zájmu. Tato negativa žalovaný nijak nekvantifikoval, stejně jako pozitiva záměru, nemohlo tedy dojít k řádnému porovnání těchto skutečností a vyhodnocení skutečnosti, zda je dán veřejný zájem na realizaci záměru převažující nad zájmem ochrany přírody a krajiny.
8. Dle žalobce a) v předmětném případě není na realizaci záměru dán veřejný zájem, natož neexistuje veřejný zájem, který by převažoval nad zájmem ochrany přírody.
9. Žalobce a) dále nesouhlasil se závěrem žalovaného, že jiné uspokojivé řešení záměru nelze spatřovat v jeho alternativním umístění do lokalit v blízkém okolí dotčených předchozím průmyslovým či komerčním využitím (brownfields). Tento závěr žalovaného dle žalobce a) neodpovídá relevantní judikatuře. V tomto směru odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2013, sp. zn. 7 Ca 137/2009, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, sp. zn. 6 As 65/2012. Žalobce a) poukázal na skutečnost, že žalovaný se nezabýval otázkou, zda lze stavby s danými funkcemi realizovat v jiném rozsahu či na jiném místě. Dle žalobce a) nelze posouzení existence jiného uspokojivého řešení omezovat jen na rámec vymezený pozemky či záměrem předkládaným žadatelem. Dle žalobce a) rovněž důvodem pro udělení výjimky nemůže být skutečnost, že záměr žadatele byl redukován (tedy, že původně plánované dopady byly větší a nyní jsou omezeny), ale je nutno zkoumat dopady nyní posuzované omezené části ve vztahu k poměrům odpovídajícím tomu, že by záměr vůbec realizován nebyl. Žalobce a) trval na tom, že předmětný záměr by bylo možné realizovat bez konfliktu se zájmy ochrany přírody a krajiny na jiném místě v kraji. Dle žalobce a) jde například o nepříliš vzdálené plochy v okolí dálnice D8 od Trmic po Varvažov či o území bývalých dolů u Úžína. Zdůraznil, že v Ústeckém kraji je velké množství ploch dotčených v minulosti těžbou a průmyslovou činností. Možný argument žadatele, že chce stavět na zvolené ploše, neboť zde už investoval do koupě pozemku a ve stávajících průmyslových zónách či brownfieldech by se mu jeho záměr nevyplatil, nemůže dle žalobce a) převážit nad veřejným zájmem na ochraně přírody a krajiny. Žalobce a) trval na tom, že žalovaný se měl zabývat tím, zda je uspokojivě možné usilovat o naplnění veřejných zájmů, na které poukazoval žadatel, jiným způsobem než realizací žadatelova záměru na daném místě. V absenci této úvahy spatřuje žalobce a) nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce a) trval na tom, že předmětný záměr by bylo možné realizovat v nedaleké vzdálenosti bez negativních dopadů na ochranu životního prostředí.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

10. Žalobce a) trval na tom, že v daném případě nebyla dána ani naléhavost realizace daného záměru. Situaci v dané lokalitě není možno dle jeho názoru označit za stav, který by bylo nutno naléhavě řešit realizací dané stavby. Naléhavost by dle jeho názoru byla dána pouze v případě, pokud by neuskutečnění záměru mohlo závažným způsobem ohrozit nebo narušit veřejný zájem, přičemž k tomuto ohrožení či narušení by muselo dojít v nejbližší době. Dle žalobce a) se otázkou naléhavosti realizace záměru správní orgány vůbec nezabývaly.

Žaloba žalobce b)

11. Žalobce b) namítal, že skutková zjištění správních orgánů nemají oporu v provedených důkazech a jsou v rozporu se skutečným stavem věci. Žalobce b) uváděl, že z provedeného dokazování vyplývá, že střevlík zlatitý se relativně hojně vyskytuje v místě plánovaného areálu včetně místa určeného k zástavbě, stejně jako se hojně vyskytuje i v širokém okolí. A právě tento hojný výskyt v okolí zůstal dle jeho názoru správními orgány nevyhodnocen. Jakkoli jde v případě střevlíka zlatitého o živočišný druh v tuzemských poměrech teritoriálně vyhraněný a vzácný, je to dáno primárně tím, že přirozené hranice jeho výskytu končí v Podkrušnohoří, kde je ovšem jeho výskyt hojný. Poslední poznatky dle žalobce b) ukazují na posun hranic jeho výskytu až do Jizerských hor. Dále žalobce b) uvedl, že označení střevlíka zlatitého za kriticky ohrožený druh je nepřesné a jediným důvodem pro tuto skutečnost je nesprávné a neaktuální zařazení tohoto druhu dle vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, když výskyt tohoto druhu v České republice nesplňuje kritéria pro zařazení do kategorie kriticky ohroženého druhu. Jedná se dle jeho názoru pouze o druh ohrožený.
12. Za nepodložený považoval žalobce b) závěr správních orgánů, že v okolí Chlumce a Libouchce se vyskytuje zřejmě poslední oblast výskytu dosud perspektivní populace střevlíka zlatitého v České republice a že populace tohoto druhu slábne v evropském měřítku. Tento závěr je dle žalobce b) v rozporu se Zprávou z mapování výskytu střevlíka zlatitého v severních Čechách opatřenou správním orgánem I. stupně. Dle odborných hodnocení jde o druh hojný v rámci oblasti, v níž se vyskytuje, tedy v Podkrušnohoří. Zcela chybná je úvaha o vymírání druhu v Evropě. Žalobce b) trval na tom, že správní orgány domněnku o ústupu druhu v celoevropském měřítku o nic neopírají. Naopak trval na tom, že na západ od České republiky je střevlík zlatitý běžným eurytopním druhem. Jako relativně vzácný druh může být brán pouze v rámci České republiky, a to pouze v důsledku toho, že jeho výskyt je lokalizován jen v Podkrušnohoří. Daný druh je dle žalobce b) nalézán na polích, pastvinách a sečených loukách Ústecka, Děčínska, Dokeské pahorkatiny a Lužických a Jizerských hor. Žalobce b) zdůraznil, že Podkrušnohoří je oblastí s rozlohou 2 276 km².
13. Žalobce b) uvedl, že realizace záměru způsobí zánik biotopu střevlíka zlatitého na ploše 10,4 ha, ovšem zdůraznil, že likvidace samotných živočichů je nežádoucí a žalobce b) věnoval pozornost tomu, aby úhynu zabránil a pokusil se alespoň částečně kompenzovat zánik biotopu tohoto druhu. K tomu mají směřovat kompenzační opatření navržená v biologickém hodnocení z roku 2015 od společnosti JUROS, s. r. o. Právě tato Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kompenzační opatření ale bagatelizuje žalovaný a odmítá je vzít v potaz s tím, že vznáší výhrady k jejich funkčnosti. Pokud žalovaný odmítá přijmout jako vhodný krok transfer imag, zejména gravidních samic, utváří tak dle žalobce b) skutkové zjištění, k němuž není dle žalobce b) odborně způsobilý a které nemá oporu v provedených důkazech. Stejně tak nemá dle žalobce b) oporu v provedeném dokazování zmínka o početnosti gravidních samic v populaci v rozsahu 1/10 populace. Žalobce b) trval na tom, že transfer je vhodný v době první poloviny období aktivity imag, kdy lze reálně předpokládat, že samice se vyklade už na novém stanovišti po transferu, což je při eurytopnosti střevlíka zlatitého pouze pozitivní. To dle žalobce b) plyne z biologického hodnocení společnosti JUROS, s. r. o., kdežto tvrzení žalovaného nemají dle žalobce b) oporu ve spise. Žalovaný dle žalobce b) upřednostňuje před radami odborně způsobilých autorit vlastní názor, který není podložen fakty.

14. Žalobce b) dále zdůraznil, že pro kvalifikované posouzení toho, zda převažuje jiný veřejný zájem nad zájmem na ochranu střevlíka zlatitého, je stěžejní nejprve kvantifikovat poměřované veřejné zájmy. V tomto směru zdůraznil, že co do metody postupoval správní orgán I. stupně správně, když provedl určení tzv. jader kolidujících veřejných zájmů. Jako jádro veřejného zájmu na ochranu přírody vymezil správně zájem na ochraně druhu střevlíka zlatitého a v protiklad mu postavil zájem na dosažení společenského sociálního a ekonomického užitku, který je charakterizován snížením nezaměstnanosti v regionu a zájmem na zvýšení příjmů veřejných rozpočtů. V rámci uvedeného postupu je však nezbytné provádět další konkretizaci jednotlivých složek tzv. jader veřejných zájmů. Právě nedefinování složek jádra a nepoměření významu těchto složek uvnitř jádra vedlo dle žalobce b) k nezákonnému závěru žalovaného o nepřevážení jiného veřejného zájmu nad zájmem na ochraně přírody v případě druhu střevlík zlatitý. Pokud v úvahu přichází realizace opatření, která mají přímý vliv na naplnění některých aspektů tvořících složky tzv. jádra veřejného zájmu na ochraně střevlíka zlatitého a která omezují dopad výstavby areálu na střevlíka zlatitého a jeho biotop, mělo by se to dle žalobce b) projevit ve vymezení zájmu na ochranu střevlíka zlatitého. Proto by kompenzační opatření měla být brána na zřetel při určování zájmu na ochranu střevlíka zlatitého, což žalovaný nesprávně odmítl učinit. Tento postup je dle žalobce b) v přímém rozporu se skutečností, že kompenzační opatření jsou formou podmínek promítána do výrokové části rozhodnutí správních orgánů. Žalobce b) zdůraznil, že některá opatření přispějí k zachování a v některých místech dokonce ke zlepšení propustnosti krajiny.
15. Dále žalobce b) poukázal na skutečnost, že ze studie „Předpokládaný počet nově vytvořených pracovních míst CPI Park Žďárek“ vyplývá, že realizace záměru povede k vytvoření minimálně 2 000 nových pracovních míst. Ve vztahu k nezaměstnanosti poukázal na studii společnosti Czech Industrial Development s. r. o. nazvanou „Studie budoucích dopadů připravovaného CPI Parku Žďárek na veřejné rozpočty a na nezaměstnanost v Ústeckém kraji“, dle které do sedmi let od započetí výstavby areálu dojde ke snížení počtu nezaměstnaných v Ústeckém kraji o 585 osob a o 100 osob přímo v okrese Ústí nad Labem. Procentuální vyjádření odpovídá snížení nezaměstnanosti v Ústeckém kraji o 1,13 % a o 2,34 % v okrese Ústí nad Labem. Dle stejné studie v dlouhodobém horizontu 20 let bude díky realizaci záměru příjem rozpočtu obce Libouchec navýšen o 26,55 milionů Kč a státní rozpočet za toto období získá celkem 1,954 miliardy Kč. Uvedené skutečnosti dle žalobce b) jednoznačně představují veřejný zájem.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Dle žalobce otázka snížení nezaměstnanosti hraje zásadní roli v Ústeckém kraji, ve kterém je dlouhodobě nejvyšší nezaměstnanost v rámci celé České republiky. Rovněž poukázal na dopravní spojení s areálem díky dálnici D8 a na skutečnost, že předmětný záměr nabídne pracovní příležitost právě méně kvalifikovaným dělnickým profesím a absolventům. Dále žalobce b) odkázal na četná konkrétní vyjádření představitelů státní správy, která dokládají závažnost veřejného zájmu na snížení nezaměstnanosti v ústeckém regionu. Žalobce b) rovněž poukázal na ekonomický jev multiplikačního efektu vyšší zaměstnanosti, který se projeví v soukromých rozpočtech široké škály obyvatel a růstu jejich koupěschopnosti a z toho vyplývajícím rozvoji obchodu a služeb. Žalobce b) trval na tom, že veřejný zájem na snížení nezaměstnanosti v regionu a navýšení příjmů veřejných rozpočtů převažuje nad veřejným zájmem na ochraně populace a biotopu střevlíka zlatitého, zejména pokud se jedná o zásah s ohledem na celkové parametry jeho populace a biotopu marginální a navíc minimalizovaný kompenzačními opatřeními.

16. Dále žalobce b) zdůraznil, že argumentace žalovaného ignoruje zásady trvale udržitelného rozvoje. Žalobce b) trval na tom, že plocha dotčená záměrem představuje zlomek z celkového rozsahu biotopu střevlíka zlatitého (0,0046 % z celkové rozlohy Podkrušnohoří). Záměr se týká plochy v jednotkách hektarů a střevlík zlatitý se dle žalobce b) vyskytuje na ploše v řádu stovek tisíc hektarů a na mnoha místech zažívá reprodukční expanzi.
17. Rovněž žalobce b) poukázal na nedůvodné rozpory v přístupu správních orgánů k různým účastníkům s tím, že sousednímu záměru Nupharo Park společnosti Nupharo Park, a. s., byla ve vztahu ke střevlíku zlatitému výjimka dle § 56 zákona o ochraně přírody udělena s uložením kompenzačního opatření spočívajícího pouze ve formě transferu do okolních biotopů. Kritika transferu střevlíka zlatitého ze strany žalovaného pak s ohledem na zásadu legitimního očekávání tak ztrácí dle žalobce b) oporu, pokud byl transfer v jiných případech proveden.
18. Dále žalobce b) uvedl, že pokud žalovaný námitky žalobce b) směřující proti podmínkám uvedeným ve výroku II. prvostupňového rozhodnutí pod body 4. a 7. označil jako irelevantní, dopustil se odepření spravedlnosti. Omezení svého dispozičního práva ve vztahu k pozemkům nacházejícím se mimo areál považoval žalobce b) za zásah do svých práv a oprávněných zájmů. Tento zásah byl dle žalobce b) rozporný se zásadou proporcionality, když je zcela postačující rozsah kompenzačních opatření v rámci hranic záměru. Zdůraznil, že doba účinnosti kompenzačních opatření na pozemcích ležících mimo záměr je navíc vymezena jako doba provozu areálu, čímž není zohledněna možnost změny poměrů a dynamika vývoje životního prostředí a stavu populace živočišných druhů v daných lokalitách. Rovněž nebyla zohledněna možnost, že žalobce b) přestane být vlastníkem těchto pozemků a nebude tedy schopen zajistit plnění předmětných opatření. Opatření rovněž snižují prodejnost dotčených pozemků. Rovněž poukázal na nákladnost udržování trvalého travního porostu a provádění řízených sečí na pozemku p. č. „X“ v k. ú. „X“ a pozemku p. č. „X“ v k. ú. „X“. K podmínce pod č. 7 pak žalobce poznamenal, že vše výše uvedené se vztahuje i k této podmínce, která se dotýká plochy přesahující 40 ha. Žalobce trval na tom, že jeho omezení je i pro naplnění účelu ochrany přírody dostačující v rámci zbývajících plochy areálu o celkové výměře 19 ha.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

19. Dále žalobce b) uvedl, že pokud se správní orgán I. stupně cítil být rozhodnutím žalovaného z 20. 10. 2014 vázán i co do náznaků, jak by mělo být rozhodnuto ve věci samé ohledně výjimky týkající se střevlíka zlatitého, postupoval v rozporu se zákonem a ústavním pořádkem, neboť nectil účel zásady dvojinstančnosti správního řízení. Správní orgán I. stupně je totiž vázán právním názorem odvolacího orgánu, ale nikoliv již jím provedeným hodnocením důkazů. Žalobce b) zdůraznil, že prvostupňový správní orgán může i při respektování právního názoru odvolacího správního orgánu dospět ke stejným skutkovým závěrům jako dříve. Žalobce b) zdůraznil, že pokud žalovaný v rozhodnutí ze dne 20. 10. 2014 namítal absenci aktuálních podkladů a detailních parametrů pro kvantifikaci veřejného zájmu, pak dle jeho názoru nemohl na věc ani zaujímat definitivní názor, neboť dle samotného tvrzení žalovaného k tomu neměl nezbytný podklad. Správní orgán I. stupně tedy uchopil § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) příliš extenzivně, čímž ve věci rozhodl nezákonně. Žalobce b) rovněž zdůraznil, že uvedené námitky vznášel i v rámci odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, žalovaný se však k této námitce nevyjádřil a zcela ji ignoroval.

Vyjádření žalovaného k žalobě žalobce a)

20. Žalovaný zdůraznil, že námitky žalobce a) jsou totožné s námitkami, které tento žalobce uplatnil i v rámci správního řízení, a proto odkázal na odůvodnění prvostupňového i žalobou napadeného rozhodnutí.
21. K poukazu žalobce a), že žalovaný v průběhu odvolacího řízení přezkoumatelným způsobem nedoložil veřejný zájem na realizaci záměru a pouze odkázal na podklady, které jsou součástí spisu, žalovaný uvedl, že tyto podklady považoval pro účely probíhajícího správního řízení za dostačující a doplňování dalších podkladů by vedlo k ne hospodárnosti a dalšímu prodlužování řízení. Rovněž zdůraznil, že v rámci řízení o udělení výjimky nelze řešit otázky, které jsou předmětem jiných řízení. Dále žalovaný trval na tom, že postupoval v souladu s platnými zákony a že se v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí dostatečně vypořádal s námitkami účastníků řízení a své rozhodnutí dostatečně odůvodnil.
22. Žalovaný pak zdůraznil, že by realizace záměru zřejmě přispěla ke snížení nezaměstnanosti v Ústeckém kraji, ale umístění záměru je navrhováno do volné krajiny na plochy s výskytem ohroženého druhu střevlíka zlatitého, pro který výjimka povolena nebyla, což samo o sobě v konečném důsledku, bez ohledu na případnou změnu výroku II., kterým byla výjimka ve vztahu k jiným organizmům povolena, neumožňuje investorovi záměr realizovat.

Vyjádření žalovaného k žalobě žalobce b)

23. I ve vztahu k námitkám žalobce b) žalovaný uvedl, že námitky jsou totožné s námitkami, které tento žalobce uplatnil v rámci správního řízení, a proto odkázal na odůvodnění prvostupňového i žalobou napadeného rozhodnutí.
24. Žalovaný zdůraznil, že v průběhu řízení bylo prokázáno, že případnou realizací záměru dojde k likvidaci části biotopu kriticky ohroženého střevlíka zlatitého. K poukazu žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

b), že střevlík zlatitý je nesprávně a neaktuálně zařazen do kategorie kriticky ohroženého druhu, žalovaný uvedl, že tuto otázku je nutné řešit v rámci případné novelizace zákona o ochraně přírody a příslušné vyhlášky a nikoli v rámci tohoto správního řízení. Dále žalovaný uvedl, že jeho výhrady k případným kompenzačním opatřením vyplynuly z doložených odborných posudků. Zdůraznil, že veřejný zájem na ochraně biotopu a jedinců druhu střevlík zlatitý byl v průběhu správního řízení nepochybně prokázán, a žalovaný setrval na tom, že tento zájem převažuje nad veřejným zájmem na realizaci navrženého záměru.

25. Ve vztahu k námitkám žalobce b) týkajícím se podmínek č. 4 a 7 ve výroku II. prvostupňového rozhodnutí žalovaný uvedl, že tyto podmínky byly stanoveny pro zajištění zmírňujících opatření na ochranu biotopů druhů, pro které byla výjimka povolena (zejména vliv záměru na modrásky). Vzhledem k tomu, že záměr nelze pro nepovolení výjimky pro druh střevlík zlatitý realizovat, má žalovaný za to, že lze tyto námitky důvodně řešit pouze v případě, pokud by se záměr uskutečnil.
26. Dále žalovaný ve vztahu k námitce porušení zásady dvojinstančnosti uvedl, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, neboť změna při přehodnocení otázky převahy veřejného zájmu na ochraně druhu střevlíka zlatitého souvisela zejména s odmítáním opatření navržených pro podporu tohoto druhu v předchozích řízeních. Zdůraznil, že součástí úvah správních orgánů byla i skutečnost, že žalobce b) v předchozích řízeních opakovaně deklaroval odmítnutí uložené povinnosti náhradní péče o biotop tohoto druhu na sousedních pozemcích o výměře cca 35 ha.

Replika žalobce a) k vyjádření žalovaného a jeho vyjádření k žalobě žalobce b)

27. Žalobce a) ve své replice setrval na námitkách uplatněných ve své žalobě. Zdůraznil, že v daném případě se jedná o záměr navrhovaný do volné krajiny a na zemědělskou půdu, navíc do místa, které je biotopem zvláště chráněných druhů živočichů. Proto i kdyby zde byly určité přínosy záměru, nemohou v daném případě založit veřejný zájem na realizaci daného záměru, natožpak veřejný zájem převažující nad zájmem ochrany přírody a krajiny.
28. K žalobě žalobce b) žalobce a) uvedl, že ji považuje za nedůvodnou. Zdůraznil, že intenzivní zástavba volné krajiny je právě tím, co povede k zániku biotopu střevlíka zlatitého nejen v daném místě, ale i z hlediska jeho populace v regionu. Předmětný záměr by mohl vytvořit bariéru v migraci živočichů ve volné krajině. Ve vztahu ke kompenzačním opatřením žalobce a) uvedl, že je možné o nich uvažovat až v případě, že jsou splněny podmínky pro udělení výjimky, což dle jeho názoru v daném případě nenastalo. Zdůraznil, že v daném případě dle jeho názoru nebyl dán veřejný zájem na realizaci záměru, natož veřejný zájem převažující nad zájmem ochrany přírody. Současně žalobce a) rovněž zpochybnil míru, ve které by měl záměr přispět ke snížení nezaměstnanosti v regionu. Poukázal rovněž na velké množství brownfields, které by měly být k obdobným záměrům využívány přednostně.

Replika žalobce b) k vyjádření žalovaného a jeho vyjádření k reakci žalobce a)

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

29. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce b) replikou, ve které zdůraznil, že nesprávné zařazení střevlíka zlatitého mezi kriticky ohrožené druhy vyplývá ze Zprávy z mapování výskytu střevlíka zlatitého (*Carabus aureus*) v severních Čechách z roku 2013, kterou si pořídil správní orgán I. stupně.
30. Dále žalobce b) uvedl, že mu není známo, z jakého podkladu vycházel žalovaný při hodnocení kompenzačních opatření, když žalobcem b) navrhovaná kompenzační opatření vycházela z biologického hodnocení vyhotoveného společností JUROS, s. r. o. Toto hodnocení je součástí správního spisu. Dále zdůraznil, že dle jeho názoru veřejný zájem na snížení nezaměstnanosti a na navýšení příjmů do veřejných rozpočtů převažuje nad zájmem na ochraně populace a biotopu střevlíka zlatitého.
31. Zdůraznil rovněž, že správní orgán nemůže část odvolacích námitek označit za irelevantní, aniž by se jimi zabýval. Odvolací správní orgán se musí zabývat řádně všemi odvolacími námitkami a musí uvést, čím se řídil při jejich posuzování.
32. Dále poukázal na skutečnost, že zmínka žalovaného o nesouhlasu s rozsahem náhradní péče o populaci střevlíka zlatitého vyznívá tak, jako by rozhodnutí o zamítnutí žádosti o výjimku bylo represí za to, že žalobce b) nepřijal názor správních orgánů o rozsahu náhradní péče.
33. Rovněž zdůraznil, že záměr má být umístěn v přímém sousedství části obce Žďárek a dálnice D8, a nelze proto v žádném případě hovořit o umístění ve volné krajině. Opakovaně pak žalobce b) poukázal na marginálnost zásahu zamýšleným záměrem do biotopu střevlíka zlatitého ve vztahu k celkové ploše výskytu tohoto druhu.
34. Dále žalobce b) zdůraznil, že v daném případě nejde o záměr umístěný ve volné krajině, neboť záměr je umístěn u dálnice D8 a vklíněn mezi existující pozemní komunikace a nachází se v sousedství domů umístěných v části obce Žďárek a stavby areálu Nupharo Park.
35. K reakci žalobce a) na jeho žalobu žalobce b) uvedl, že kompenzační opatření považuje za významná i ve fázi povolování výjimky ze zákazů dle zákona o ochraně přírody, neboť právě v té době se o nich rozhoduje a na základě rozsahu těchto kompenzačních opatření lze usuzovat i na intenzitu veřejného zájmu na ochraně střevlíka zlatitého. Ve vztahu k rozsahu předpokládaného snížení nezaměstnanosti v regionu žalobce b) zdůraznil, že vycházel z odborné studie, která byla předložena správním orgánům. Žádná oponentní studie nebyla předložena. Žalobce b) uvedl, že názory žalobce a) kolidují s principem udržitelného rozvoje, neboť pokud by se přistoupilo na názory žalobce a), nebyla by možná nejen výstavba průmyslových areálů na Ústecku, ale nebyla by možná ani stavba menších staveb, kdekoli by se objevil byt jediný exemplář střevlíka zlatitého.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

36. Obec Libouchec se jako osoba zúčastněná na řízení I k žalobě žalobce a) nijak nevyjádřila a k žalobě žalobce b) uvedla, že setrvává na svém stanovisku, které vyjádřila v rámci správního řízení ve vyjádření ze dne 16. 3. 2016. Dále obec byla toho názoru, že v daném případě nejsou důvody pro udělení výjimky z ochranných podmínek zvláště chráněných Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

druhů živočichů pro daný záměr, a neudělení výjimky ve vztahu ke střevlíkovi zlatitému tedy bylo v souladu se zákonem.

37. Spolek Zdravé Ústí se jako osoba zúčastněná na řízení II vyjádřil pouze k žalobě žalobce b). Spolek poukázal na skutečnost, že žalobce b) ve svých vyjádřeních používá některá zavádějící tvrzení, například o výskytu střevlíka zlatitého v celém Podkrušnohoří. Vyjádření žalobce b) se pak dle názoru spolku snaží vyvolat dojem, že ke snížení nezaměstnanosti a zvýšení příjmů veřejných rozpočtů dojde právě jen realizací záměru v daném místě. Přitom je opomíjena skutečnost, že v okolí předmětné lokality se nachází řada lokalit bývalých průmyslových, skladových či obchodních areálů a nevyužívaných hal. Dle spolku nelze v žádném případě hovořit o nějakém veřejném zájmu na výstavbě skladových, logistických či průmyslových hal u Žďárku.
38. Pobočný spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu se jako osoba zúčastněná na řízení III k žalobám nijak nevyjádřil.
39. Pro úplnost soud uvádí, že žalobce a) se přihlásil jako osoba zúčastněná na řízení do původně samostatně vedeného soudního řízení zahájeného na základě žaloby žalobce b) a žalobce b) se přihlásil jako osoba zúčastněná do původně samostatně vedeného soudního řízení vedeného na základě žaloby žalobce a). Po spojení obou soudních řízení usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 15. 1. 2020, č. j. 15 A 56/2017-53, se od těchto přihlášení odhlíží, neboť žalobce a) i žalobce b) v daném soudním řízení oba vystupují v procesně silnějším postavení účastníků soudního řízení.

Reakce žalobce b) na vyjádření osoby zúčastněné na řízení II

40. Žalobce b) uvedl, že je jisté, že v regionu s vysokou nezaměstnaností bude dán veřejný zájem na vzniku jakéhokoli zaměstnavatele v regionu. Uvedl, že mezi správními orgány a žalobcem b) není spor o tom, zda je dán veřejný zájem na realizaci jeho záměru, ale pouze o tom, zda je správně stanovena převaha zájmu na ochraně střevlíka zlatitého nad zájmem na snížení míry nezaměstnanosti.
41. Žalobce ve vztahu k poukazu na existenci brownfields v Ústeckém kraji poznamenal, že již v rámci správního řízení zdůrazňoval, že na Ústecku v blízkosti dálnice D8 není jiná lokalita, do níž by bylo možné záměr umístit s tím, aby si zachoval své základní parametry.
42. Dále zdůraznil, že nelze pojímat ochranu přírody tak, že v důsledku výskytu střevlíka zlatitého je celá lokalita vyloučena z lidské činnosti. Je nutné individuálně zkoumat naplnění zákonných podmínek pro zábor území.

Posouzení věci soudem

43. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

44. Primárně se soud zabýval otázkou přezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce a) namítal nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí spočívající v nedostatečné kvantifikaci a specifikaci přínosů plánovaného záměru, které měly tvořit veřejný zájem na realizaci stavby. Prakticky totožnou námitku uplatnil i žalobce b), když namítal nedostatečné definování složky jádra veřejného zájmu, který byl porovnáván se zájmem na ochraně přírody v případě druhu střevlík zlatitý.
45. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že žadatel [žalobce b)] „předložil několik podkladů, kterými kvantifikoval přínos záměru (20,22) (zřejmě jde o číselné označení písemných podkladů rozhodnutí, jak je vymezil správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí – poznámka soudu) a které lze považovat za relativně věrohodný důkaz skutečnosti, že se záměrem je možné spojovat rovněž reálně veřejné přínosy v sociální a ekonomické oblasti, odůvodňující jiný veřejný zájem na jeho realizaci.“ Dále žalovaný uvedl, že v daném případě „veřejný zájem na záměru spočívá ve snížení nezaměstnanosti a zvýšení příjmů veřejných rozpočtů, které byly žadatelem konkrétně vyčísleny za použití podrobně popsaného postupu ve spojitosti s nepříznivou sociální situací Ústeckého kraje a vysokou mírou nezaměstnanosti v daném regionu, proto tento veřejný zájem lze zároveň považovat za naléhavý veřejný zájem ve smyslu § 56 odst. 2 písm. c)“ (zákona o ochraně přírody – poznámka soudu). Blíže žalovaný veřejné přínosy v sociální a ekonomické oblasti nespecifikoval. S ohledem na princip jednotnosti správního řízení, z něhož vyplývá, že prvostupňové rozhodnutí a rozhodnutí odvolacího orgánu tvoří jeden celek, soud přihlédl i k obsahu odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Otázkou vymezení veřejného zájmu, který byl porovnáván se zájmem na ochraně přírody se zabýval správní orgán I. stupně v obecné rovině na stranách 11 a 12 prvostupňového rozhodnutí. Následně pak již tento veřejný zájem porovnával se zájmem na ochraně jednotlivých dotčených chráněných živočichů. V prvostupňovém rozhodnutí je uvedeno, že „otázkou převahy veřejného zájmu na realizaci záměru nad zájmem ochrany přírody se krajský úřad zabýval důkladně již v předchozím projednání věci a zevrubně se k této otázce vyjádřil již ve svém předchozím rozhodnutí.“ Na tomto místě soud musí zdůraznit, že předchozí rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalovaným zrušeno. Nelze tedy vůbec přihlížet k jeho existenci. Tento odkaz správního orgánu I. stupně je tedy zcela irelevantní. Je z hlediska přezkoumatelnosti správního rozhodnutí zcela nepřípustné odkazovat na odůvodnění blíže nespecifikovaných prvostupňových rozhodnutí, která byla v rámci předcházejícího správního řízení ve věci samé vydána a následně zrušena odvolacím orgánem. Argumentaci, na kterou je takto poukázáno nelze považovat za součást odůvodnění předmětného rozhodnutí. Dále správní orgán I. stupně poukázal na podklady 20 a 22, kterými jsou studie „Předpokládaný počet nově vytvořených míst CPI Park Žďárek“ a „Studie budoucích dopadů připravovaného CPI Parku Žďárek na veřejné rozpočty a na Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nezaměstnanost v Ústeckém kraji“ vyhotovené společností Czech Industrial Development s. r. o. V prvostupňovém rozhodnutí pak správní orgán I. stupně zhodnotil věrohodnost těchto podkladů a dospěl k závěru, že je lze považovat za relativně věrohodný důkaz skutečnosti, že se záměrem je možno spojovat rovněž reálné veřejné přínosy v sociální a ekonomické oblasti odůvodňující veřejný zájem na jeho realizaci. Dále správní orgán I. stupně konstatoval, že *„v zásadě nebyly zpochybněny veřejné přínosy záměru v sociální a ekonomické oblasti (již v předchozích rozhodnutích konstatované a odůvodněné), a navzdory primárně komerčnímu charakteru tohoto čistě privátního záměru lze tudíž připustit souběh veřejného zájmu na jeho realizaci.“* Dále pak ve vztahu k obsahu předmětného veřejného zájmu správní orgán I. stupně již uvedl pouze to, že *„u veřejného zájmu na dosažení společenského sociálního a ekonomického užítu záměru považuje krajský úřad za jádro zájem na zvýšení příjmů veřejných rozpočtů a snížení nezaměstnanosti v dotčeném regionu, zatímco za jeho periferii pak považuje zájem na dosažení tohoto cíle realizací daného investičního záměru.“*

46. Z výše uvedeného dle soudu jednoznačně vyplývá, že správní orgány definovaly podklady, ze kterých vycházely při vymezení veřejného zájmu a zabývaly se otázkou jejich věrohodnosti. Dále ze správních rozhodnutí vyplývá, že veřejný zájem na záměru spočívá ve snížení nezaměstnanosti a zvýšení příjmů veřejných rozpočtů. V tomto lze konstatovat, že správní orgány postupovaly správně. Pochybení správních orgánů však soud spatřuje ve skutečnosti, že ve svých rozhodnutích žádným způsobem blíže konkrétně neuvedly předpokládanou míru poklesu nezaměstnanosti v regionu, množství předpokládaných nově vzniklých pracovních míst a výši předpokládaného nárůstu příjmů veřejných rozpočtů. V tomto směru musí soud dát za pravdu oběma žalobcům, že bez konkrétní specifikace a kvantifikace uvedených přínosů záměru není možné objektivně provést poměrování veřejného zájmu na realizaci záměru a zájmu na ochraně životního prostředí, respektive na ochraně jednotlivých živočišných druhů. Bez specifikace a kvantifikace uvedeného veřejného zájmu totiž není možné řádně posoudit jeho váhu a význam. Bez stanovení váhy a významu veřejného zájmu jej nelze přezkoumatelně poměřovat se zájmem na ochraně přírody. V uvedeném nedostatku tak soud spatřuje vadu řízení spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
47. Dále žalobce b) namítal, že žalovaný odmítá přijmout jako vhodné kompenzační opatření transfer imag, zejména gravidních samic, aniž by k tomu měl oporu v provedených důkazech. V žalobou napadeném rozhodnutí je ve vztahu ke kompenzačním opatřením navrhaným žalobcem b) uvedeno: *„Správní orgány při zachování principu předběžné opatrnosti mají za to, že z doporučených opatření s ohledem na tento druh (transfer jedinců, vytvoření náhradních lokalit, realizace bariér) nelze přezkoumatelně dovodit funkčnost těchto opatření, zejména když dle předložených odborných posudků (zvýraznění provedeno soudem) je relativně účinný pouze transfer gravidních samic tohoto druhu ve stanoveném období, což představuje přibližně 1/10 populace. Navíc transfer je doporučen pouze jen doplňkově z míst, kde se jedinci vyskytují pouze okrajově, velkoplošný transfer imag z ploch dotčených stavebním záměrem je neefektivní díky krátké životnosti tohoto stadia a jeho bionomie, nehledě ke skutečnosti, že dle dosavadních zkušeností (zvýraznění provedeno soudem) transfer druhu na náhradní lokality je v podstatě založen jako experiment s nepředvídatelným účinkem.“*
48. Z výše uvedeného dle soudu jednoznačně vyplývá, že žalovaný odmítá vhodnost žalobcem b) navrhaných kompenzačních opatření se zcela obecným poukazem na blíže Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nespecifikované odborné posudky a dosavadní zkušenosti. Této otázce se prvostupňové rozhodnutí nijak nevěnovalo a sám žalovaný žádným způsobem nespecifikoval, z jakých odborných posudků vycházel a jak dospěl ke svým zkušenostem. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že i tato námitka nepřezkoumatelnosti je důvodná a v této skutečnosti spatřuje vadu řízení spočívající v nedostatku důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

49. Dále žalobce b) namítal, že žalovaný žádným způsobem nevypořádal jeho odvolací námitky týkající se podmínek uvedených ve výroku II. prvostupňového rozhodnutí pod body č. 4. a 7. K těmto odvolacím námitkám je v žalobou napadeném rozhodnutí uvedeno: „*Rovněž požadavek odvolatele na změnu podmínek 4, 7, které představují konkrétní zmírňující opatření pro minimalizaci vlivu záměru na modrásky, v kontextu vydaného rozhodnutí, považuje odvolací orgán za irrelevantní.*“ Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že se žalovaný v rozporu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu touto námitkou žádným způsobem argumentačně nevypořádal. Ve vztahu k těmto námitkám je tedy žalobou napadené rozhodnutí zcela nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
50. Dále žalobce b) namítal, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkou porušení principu dvojinstančnosti řízení, když považoval za závazné náznaky, jak mělo být rozhodnuto o výjimce týkající se střevlíka zlatitého, které byly uvedeny v předchozím zrušujícím rozhodnutí žalovaného jako odvolacího orgánu. Soud konstatuje, že žalovaný se skutečně touto námitkou nikterak nezabýval. Tento nedostatek pak nebylo z jeho strany možné zhojit tím, že se k této otázce vyjádřil v rámci písemného vyjádření k žalobcem b) podané žalobě. V této vadě spatřuje soud opět vadu řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
51. Vzhledem ke skutečnosti, že soud shledal žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným ve vztahu k námitkám, které se dotýkaly zásadních otázek, které byly předmětem řízení, bylo s poukazem na princip subsidiarity soudního přezkumu jako předčasné zabývat se dalšími žalobními námitkami žalobců.
52. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení a vrátil mu věc k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. a) a § 78 odst. 4 s. ř. s.]. V dalším řízení bude pak žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
53. Přestože žalobci požadovali nařízení jednání ve věci, soud rozhodl v souladu s § 76 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť shledal, že žalobou napadené rozhodnutí trpí zásadními vadami řízení.
54. Žalobci a) a b) měli v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit jim do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobách.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

55. Žalobci a) je žalovaný povinen uhradit náklady řízení v celkové výši 11 228 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce JUDr. Ondřeje Tošnera, Ph.D., po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a); podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d)], z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu] a z částky 1 428 Kč odpovídající DPH z výše uvedených částek kromě soudního poplatku. Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení žalobci a) za repliku a vyjádření k žalobě žalobce b), neboť toto podání neobsahovalo žádnou pro věc zásadní právní argumentaci. Proto náklady na tento úkon nepovažoval soud za účelně vynaložené náklady v předmětném řízení. Rovněž soud nepřiznal žalobci a) náhradu soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť tento soudní poplatek byl zkonsumován vydáním rozhodnutím ze dne 19. 4. 2017, č. j. 15 A 86/2017-29, kterým byl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut.
56. Žalobci b) je žalovaný povinen uhradit náklady řízení v celkové výši 3 054 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč a z částky 54 Kč za poštovné spojené s podáním žaloby.
57. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyly soudem osobám zúčastněným na řízení uloženy žádné povinnosti. S ohledem na zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 19. 8. 2016, č. j. 4 As 56/2016 - 53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015 - 8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015 - 49, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015 - 43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As 171/2014 - 67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015 - 49, vše dostupné na www.nssoud.cz) soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení osob zúčastněných na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. března 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)